

Nro. 14.

A' FÉLS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Februarius 17-dik napján,
1809-ik elztendőben.

B é c s .

Eő Csász. Kir. Felsége kegyelmes rendeléséhez képest, az új elztendő napján tartatni szokott udvari fő gála, az idén, e' folyó Febr. 12-ikén mint az Eő Felsége születésének emlékezetes napján tartatott. Ezen Fels. rendeléshez képest, a' nevezett napon, úgymint a' múlt vasárnap, még reggeli 9. óra előtt, a' Cs. K. udvari fő Marsal Gróf Schaffgottsche egy hat lovas igen szép gála hintóban, tulajdon; és gála köntösökben felöltözött udvari tseledjeitől kísértetve a' Csász. vár' piatzára ment. Követték a' Cs. K. testörző Galliciai és Magyar ne-

mes seregek gála köntösben és lóháton, nem különben a' Cs. Kir. testörzö Trabantok és udvari katoná örvet gyalog; azután a' Cs. Kir. udvari Fő Lovászmester Herczeg Kaunitz az alatta lévőekkel, mindnyájan egy egy drága szerfzámokkal fel ékesítettett vezeték lovat vivén magok mellett. — Végtere az itt lévő külföldi Követek, Ministerek, és az ide való fő Németség is fényes gala hintaikkban az udvarhoz mentek, hogy valamint Eö Cs. K. Felségeknek, úgy a' Fels. Herczegeknek és Herczegszfzonyoknak is tartozó tiszteletet tehessenek.

Dél előtt 11 órakor, Eö Cs. K. Felségek, és a' Fels. Fő Herczegek és Herczeg Asszonyok az udvari Fő Tisztviselőktől, a' testörzö seregeknek paradirozások alatt az udvari Fő Templom kápolnajába menvén, és szent misét halgatván, azon rendel vizsgálta mentek a' Cs. várba, és minekutánna a' jelenvölt uraságoktól meg tiszteltettek volna, az új szalában terített asztalhoz ültek, és az udvari Muzsikások muzsikálások, és néhány ágyú durrogások közt vígan ebédeltek.

E' folyó Februarius 13-ik napján következendő patenst adott ki Császár és Király Eö Felsége.

Mi I. Ferentz, Isten Kegyelmeiségéből Austriai Császár, Magyar-Cseh-Gallitzia és Lodoméria Országoknak Királya, Austriai Fő Herczeg s. a. t. Minekutánna a' 7 és $8\frac{1}{2}$ ezüst krajtzárosok, mellyek 1802-ik esztendőben folyamatra botsattattak vala, néhány esztendővel ennekelötte, minden aerarialis és közönséges kasszáknban megtilalmaztattak, azoknak nagy része a' Status kasszájába visszafolyt, és conventionalis pénznek verettetett volna: el végzettük, hogy ezen két ezüst pénz nemének még hátra lévő

része is Böjtmás Havának első napjától számlálván, hat hónap alatt mind bé adattafséék, 's a' folyamatból kivétefsék. — E' végre azt rendellyük:

1. Hogy ezek a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzáros ezüst váltópénzek, a' fellyebb meg határozott hat hólnapok alatt, úgymint e' folyó 1809-ik esztendőnek Martzius első napjától kezdvén, Augustus 31-ik napjáig, minden közönséges aerialis és kamaralis kasszákban, a' 7 krajtzárosok 12 krajtzárban, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosok pedig 14 $\frac{1}{2}$ krajtzárokban papiros vagy réz pénzben vétettefsenek el. — Lehet azokat, mint tökepénzt, az el múlt 1808 esztendőnek Septemb. 14-ik napján ki adott Patens szerént, a' Status jószagaikra költsön is adni. Ezen kívül azt is meg engedjük, hogy azok, a' kik az illy váltó pénznek birtokában vannak, hasonló betsben, minden monetaria és váltó hivataloknál bankótzédulákra, vagy rézpénzre felválthafsák.

2. Azoknak kedvekért, a' kik az említett váltópénzekért conventionalis pénzt, a' meghatározott bets szerént kivannának, meg engedjük, hogy minden 50 és 100 forintért, a' mi banya productumokra ügyelő Directionktól interes fejében assignatiokat vehetsenek.

3. Ezek a' fizető assignatiók 12 szakaszokra osztattatnak fel. A' két elsőbök, a' két elsőb esztendőkre egyedül azokat az intereseket tárgyazzák, mellyeket mi 100-tól 5-re határozunk, a' tiz következő szakaszokért, esztendőnként a' tökepénznek egy 10-ed része interessével együtt, t. i. ötöt száztól, a' fent említett hivataloknál conventionalis pénzben ki fog fizettetni.

4. Valamint ezeknek a' Hivataloknak, úgy

árégi banko ézedulákat újakra fel váltó Kassának meg van parantsolva, hogy azokért a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokért, a' mellyekért azoknak birói fi ető afsignatiókat kívánnak, a' 7 krajtzárosokat 6 krajtzárba, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat $7\frac{1}{2}$ krajtzárba conventionalis pénz gyanánt el vegyék, 's azokért interimalis nyugtató leveleket adjanak. — A' fizetésre való afsignatiók hat különböző n. m. ük, úgymint 50, 100, 150, 200, 500 és 1000 forintokra valók. Ha tehát a' bé vitetett summá pénz 1000 forinton felül van, két vagy több afsignatiók f. g. nak adata ni.

5. A' fizetés végett adando afsignatiók, a' jövő S. pten. b. 1. ső napján kezdődnek el. A' kik előbb bé adjak a' 7 és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat következő intereffeket és jutalmakat nyernek conventionalis pénzben, úgymint Martziusban 5 p. Centumot, Aprilisben is annyit; Maiusban $2\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juniu ban $1\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juliusban 1 p. Centumot; Augustusban $\frac{1}{2}$ p. Centumot. — A' többit a' jövő posta napon.

Konstantzinap lyból azt a' hirt vettük, hogy azon békesség ellen, mellyet a' Fényes Porta Anglus minister Adair Ritterrel kötött, az ott lévő Frantzia követségnek titoknokja Maubourg solenniter protestált, és leg ottan egy kurirt küldött azon fontos jelentéssel Párisba.

Spanyol Ország.

A' Frantzia Monitörnek 30-ik Januariusi darabjában a' 30-ik Bulletin, az az, hadi Tudósítás is olvastatik, melly Valladolidban Januar. 21-ik napján adattatott ki, melly következő tárgyakat foglal magában: — „Januar. 12-ikén

Betanzosból ki mársirozott a' Dalmátziai Herczeg, és midőn Meroba érkezett volna, úgy találta, hogy a' Burgói hidat el rontották. Burgóból ki üzetett az ellenség. Ezen időközben General Franceschi a' viz mellett felfelé mársirozott, 's azon a' Sotai hidon által ment, a' Corunnából St. Jágobá vivő utat el rekészttette, és ő tilztet, 's 60 köz embert ejtett fogságra. Azon a' napon, azok közzül a' hajós legények közzül is, a' kik Mero mellett, a' tenger kebelénél édes viznek vitelére küldetettek, 30 ember fogattatott el — Jan. 13-ikén a' Corunnától fél óráni földre fekvő Sz. Margarétai tetükön lévő két puskapozos magaziumot a' levegőbe vettették az Anglusok, mellynek harsogása irtóztató volt, és 3 óráni föld távol ágra is éreztetett. — Januar. 14-ikén a' Burgói hid helyre állittatott, 's azon a' Frantzia ártillér által mehetett. — Két lineába állott az ellenség Corunnától fél óráira, és könnyen lehetett látni, melly szorgalmatosan foglalatkoskodott légyen beteg-iek, és sebbe esteinek hajókra való szállításában, a' kiknek számokat 3 — 4 ezerre tették a' spionok és izőkött katonák. Egy-fermunt abban is foglalatkoskottak az Anglusok, hogy a' tenger partián készített batteriákat le ront-haták, és a' tengerre fekvő tartományt ki prédál-haták. A' Sz. Filep sántzának Commendánsá előre el lá van a' reá következhető véfzedelmet, abba bé nem bortsátotta az ellenséget. "

„Januar. 14-ikén egy 160 hajóból álló sereg sietett a' Corunnai kikötőhelybe menni, a' mellyek közt négy linea hajó is volt. Jan. 15-ikén, reggel, azokat a' Vellaboai tetőket, a' mellyeken az ellenség előjáró serege letelepedett, a' Merle és Mer-

met osztály seregeik el foglalták, 's azokról az ellenséget le üzték. — Ármadiánknak jobb szárnya arra a' pontra támaszkodott, a' hol a' Corunnából, Lugóba, és a' Corunnából Santjagoba vivő utak ösze mennek. — A' bal szárnya az Elvina nevezett faluhelység háta megett állott. Által ellenben szép tetőket foglalt el az ellenség. — Januar. 15-ik napjának hátra lévő részében 12 ágyura való battria készítettett, és tsak a' következő napon, dél után 3 órákor adott a' Dalmátziai Herczeg az ellenség megtámadására jelt. — A' Mermet osztály seregének első brigadája sebesen megtámadta, hátra nyomta, és Elvinából kiüzte az Anglusokat, a' kik a' Corunnai kertekbe vonták magokat hátra. Igen setét lévén a' bé állott éjjel, féibe kellett hagyni a' tiszteket, az ellenség pedig a' setét éjelt hasznára fordította, és nagy sietséggel hajókra szállott. Igen sok vesztesége volt, két battria artilleriánk az egész tsata alatt halált és veszedelmet okozott nekik, 800 holt testnél több maradt az Anglusok között a' tsata platzon, a' kik között volt Generál Hamilton, és két más Generálisok, kiknek nevek nem tudattik, 20 tiszteket, 300 köz embert fogtunk el, 's 4, ágyút foglaltunk el. Lovaik között 1500 darabot öltek meg magok az Anglusok. — A' mi veszteségünk 100 megholtakra, 's 150 sebbe estekre ment. — Januar. 17-ikén, viradtakor az Anglus hajósereg el evezett, 18-ikán egészen eltűnt. — A' Dalmátziai Herczeg, a' Santjagoi tetőkről ágyuztatott az Anglus hajókra. — Néhány szállító hajok a' tenger partya mellett meg fenekeltek, 's az azokon volt emberk el fogattattak. — A' Payozai magazinumba 3000 darab Anglus puská találtatott, az ellen.

ségnek minden magazinumát, munitióit, 's tábori bagazsiájokat el foglaltuk. A' Corunnai külső városokban sok sebes Anglusok találattak, A' lakosok és a' dezertorok 2500-ra teszik azoknak számokat, a' kik ebben a' verekedésben az ellenség közzül meg sebesítettek. Illyen vége lőnn a' Spanyol Országba küldetett Anglus expeditiónak, kevés bagazsiát, kevés munitiót, kevés lovat szállíthattak a' hajókra. — A' hidak el rontásának könnyüése, azoknak a' vizeknek mélysége, mellyek az erdőkből és hegyekről le folynak, a' rövid napok, és a' hosszú éjtzakák igen kedvezők szóttak lenni a' hátraló ellenségnek. Osztályos Generál Lapisse kemléltő csapatokat küldött Portugalliába. — Generál Maupetit Salamankába bé ment, a' hol egynéhány beteg Anglusokat talált.

A' Párisi Monitörnek 31-ik Januariusi darabjában következő foglalatú Valladolidi levél olvastatik, melly onnan Jan. 25-ik napján küldetett Párisba: A' mi városunkon számos fogságra esett csapatok marsiroznak keresztül, a' kiket a' Neufchateli Herczeg meg szemlélvén lábbelit osztat ki köztök. — Az Anglus tisztek és katonák azt beszélik, hogy minekutánna utól érték őket a' Frantziak, szüntelen sebes futásban voltak, minden munitziojokat, bagazsiájokat, és lovaikat el vesztették — hogy a' Corunna mellett esett verekedésben az Anglus fő Vezér Moore meg hólt, Sir David Baird veszedelmes sebet kapott, négy hajójokat a' győzedelmesek el vették, hogy igen veszedelmes szélvezek közt szállottak hajókra és eveztek ki a' tengerre az Anglus seregek, hogy sok felsőbb és alsóbb rangú tiszteket vesztettek el, hogy fő vezér Moore a' hadi seregeknél leg jobb Generál volt.

Olasz Ország.

A' 16-ik Januariusi Római levelek azt tartják hogy I. József Napoleon Spanyol Király az ott lévő Frantzia seregének fő vezérjét General Miollis-t arra meg hatalmazván, hogy ő minden Római Statu-
sekban lévő Spanyolokat a' Király hűségére esküves-
sel kötelezzék; ő, tudniillik General Miollis, a' Januarius 12-ik napján ki adott parolában ki hirdet-
tette, hogy minden Római Statu-
sekban lévő Spanyol Országai jobbágyok, akarmelly karba és rendbe hely-
hezettek legyenek, azon hólnap 17-ik napjára előt-
te meg jelenyenek, és uralkodó Királyoknak hű-
ségére 's engedelmeségére érthető szóval meg es-
küjjenek. Következő esküvés formája tétetett eleik-
be: Esküszöm az élő Istenre, hogy én
a' Spanyol Országai új Constitutiónak
engedelmeskedek, és József Királynak
igaz hűve leszek. Ezeknek a' Római Statu-
sekban lévő, és József Király hűségére eskütt Spanyol
jobbágyoknak száma igen nagy. Ezek közt vannak
a' Spanyol Orzágból ki küldetett Ex-Jesuiták is,
a' kik Róma városában, és a' Sz. Pápa birodalmában
élnék. Azoknak, a' kik vagy erőtlenségek, vagy
koros idejek miatt a' General Miollis palotájában meg
nem jelenhettek, meg engedtetett, hogy irásban
adják bé le tett hitüket.

Florentziának Ovada nevezetű városában 20
éretlen elméjű illek a' militaris conscriptio törvényei-
nek engedelmeskedni nem akarván, az oda való Püs-
pökök atyai intéseire nyakasságokat le tették, 's
önszent bé iratták magokat.

Északi Európa.

A' Fels. Prussziai Királynak és Királynénak Berlinbe leendő vizsza menetelekről az oda való lakosok tudósíttatván, Fels. Fejedelmekhez való belső szerezeteinek 's hívségeknak külső jelekkel való kinyilatkoztatására azon egész várost ki világosítani és vizsza meneteleinek napját fényes vendégségekkel 's vigmulatságokkal akartak meg innepelni, meg tisztelni. Értésére esvén Eö Kir. Felségének e' dolog, a' múlt Dec. 27-ikén, következő foglalatiú levelet iratott Graf Dohna belső dolgokra ügyelő miniszterrel a' Berlini Kormányzókhoz: „Eö Királyi Felsége a' Berlini hiv lakosoknak ezen feltételeken nagyon megilletődött, azt méltóképen is vette, de hogy azt mivellyék tellyesféggel nem akarja meg sem is engedni. Ezenben n'igénykögyelmessé fogja venni, ha azon költség, mellyet a' város kivilágosítására, és mulattságokra szántak, azon városbéli szegény és szerezetsetlen lakosoknak fel segéllésekre fogják fordíttatni. Ennekfelette azt kívánja, hogy az a' vallásbéli inneplés, mellyet azon alkalmatóságra rendeltetett, Eö Kir. Felsége hazamenetele után való napon tartatassék, hogy annál fogva Eö Kir. Felségének is alkalmatósága lehessen a' maga jövődöbéli jobb időkért való kívánságainak, mellyeket csak az istenes elmélkedések, a' kormányzókhoz való határozhatatlan bizodalom, és egymás közt való, bátorsággal, 's áthatatósággal öszveköttott egyefség által lehet elérni, maga hiv jobbágyinak kívánságival leendő öszveköttolására s. a. t.

Azoknak kedvéért, a' kik a' természetüi tudományban, nevezetessé pedig az ég kárpittyan

láttatni szokott nevezetesebb tsillagoknak esméretében gyönyörködnek, köteleltségemnek tartom azokat a' jegyzéseket, a' mellyeket Bode Berlini nagy Astronomus Ur a' Vénus és Jupiter leg világosabb planétákról a' Berlini tudós úrság levelek által közönségesekké tétetett. Ez a' két planeta, úgy mond, mellyek a' múlt Decembertől fogva az égnek napnyugoti kárpitján láttatnak, mind közelebb közelebb mennek egymáshoz. — Jan. 17-ik napján a' Vénus ismét el távozik, a' Jupiter Februarius vége tájján szemünk elől el enyészik; ellenben a' Vénus a' földhöz közelgetvén Május hólnap végezetéig mint estéli tsillag mindenkor tündöklő állapotban, és látható lesz. — A' Vénus minden 8-ik éftendőben, ezen idő tájban, és illy fényességben szokta magát az ég kárpitjának napnyugoti reizén mutatni.

Berlinből Jan. 20-ik napján. Városunk mostani Gubernatorja Lestouque Generál Lajtmánt és egy hufzár regimentnek tulajdonosa Brandenburg városába utazott, hogy ott, mint oda való Prepost azon hivatalban magát bé iktathassa. Ennek a' Prepostságnak jövedelmei sokra mennek. — Talán nem kevesen lesznek olyanok, a' kik meg nem foghatják, miként lehetsen egyházi jövedelmeket világi polgári és hadi személyeknek adni? Erre ekként felelek: Ezt a' just a' Westfaliai békeségben nyerte a' Brandenburgiai uralkodó ház, a' midőn Pomerániának egy részét a' Svéciai Kir. Koronának engedvén, a' helyett a' Magdeburgi Ersekséget nyerte, a' melly alatt több Püspökségek, nevezetesen a' Misniai, Merseburgi, Havelbergi, Brandenburgi és Zeizi Püspökségek voltak. A' Westfaliai békes-

ségben, mind a' Magdeburgi Érsekség, mind az itt nevezett Püspökségek saecularizáltatván szabad tet-
tzesére hagyatott az azokat bíró Fejedelmeknek,
hogy azokat vagy egyházi, vagy világi érdemes em-
bereknek adhassák. — A' nyugodalomra botsáttatott
Feldmarsal Möllendorf Havelbergai, most pedig
Generál Lajtinánt Lestoque Brandenburgi Prépos-
tokká tétettek, az az, azon Püspökségeknek jöve-
delmeivel ajándékoztattak meg.

A' 14-ik Januariusi Berlini újság levelek így
fölnak: „Az Angliába ment Exminister B. Stein
az egész nemzet előtt gyűlölségesé lőrn, ő lévén a'
rajtunk esett szerentsétlenségnek leg fobb szerző o-
ka. — Ő hozta bé közinkbe a' papiros pénzt is,
melly miatt minderek meg drágúltak. A' közönsé-
ges újság levelekből tudjuk, hogy Napoleon Csá-
fzár, ennek a' Pruffziai Exministernek elfogattatásá-
ra parantsolatot adott ki, azért, a' most azon újság
levelek hirdették, hogy ő a' Pruffziai Birodalomban
vólt Frantzia hadi seregek közzé titkon a' Siciliai
Vesperet akarta fel állítani, az az, mind egy lá-
big meg öletni. Így vólt e' ez a' dolog avagy nem,
bizonyosan nem tudhattuk, elég az ahhoz, hogy
mostanában Lübeckben egy Stein nevezetű Evan-
gélikus Predikátor ama helyett meg fogattatott; de
világosságra jövéen, hogy e' kettő egymástól külön-
bözék, néhány napi arestomban való létele után,
szabadon botsáttatott.

A' Pétersburgi Csász. udvar, a' Koppenhági
Kir. udvart arra serkengeti, hogy mivel a' Svéciai
Király az Angliával való szövetségben alhatatosan
meg akar maradni, az is támadja meg Svécia Orszá-
got Scania felől, 's egyesült erővel szorítsák a'

Stokholmi Kir. udvart az Angliai szövetségnek elhagyására. Erre nézve már is sok kézfűzetek tételnek Kopenhágában.

Néhány közönséges újság levelek azt híreztetik, hogy az északi Európai uralkodó Fejedelmek szoros szövetségre léptek egymás közt, de azt ki ellen, világosan ki nem mondják. Eről a tárgyól következő jegyzést teszen a Journal de l'Empire nevezetű Párisi közönséges újság leveleknek szerzője: „Nem lehetelenség, úgy mond, hogy Dánia és Prussia Országok az Orosz Birodalommal való alliantzajokat meg ne újítsák, és szorosabb egyetsegre ne lépjenek egymással, és hogy ezek a Hatalomságok az Anglia ellen való hadakozásra hathatos eszközöket ne keretsenek, és az északi országokat azon szomorú állapotból ki sz haditani ne igyekezzenek, a' mellybe őket Angliának tengeni nagy hatalma helyezettte vala.

A' Warsaui Herczegségéli Ármádia, a' mint a' Warsaui közönséges levelek tartvák, haddi láb a állitauk, és minekutána egypthány ezer emberrel őreghitetni fog, a' jövő tavasszal táborba szalita ik azon Herczegségnek határain. — Warsannak külső városa Prága jó védelmező állapathba fog helyezetttetni, mellyet néhány esztendőkkel ennekeiötte Orosz Feldmarsal Suwarow nagyon meg kárositatott.

A' 26-ik Januariusi, Publiciste nevezetű Párisi Zsuruálban következő tudósítás találtatik az északi Európáról, melly Jan. 12-ikén küldetett hozzá Lübeckből: „Az északi Finnlandiában lévő, és Kamenskoy, Tuschkow, és Demidow Generalisok kormányokra bizatott Orosz hadi seregek messze ki terjedt Cantonirungban fekülznek, és

hogy azon hadakozás miatt nagyon ki üresített tartományokban semmi szükséget ne lássanak, az ő vezérek a' szükséges intézeteket meg tették. — Gr. Buxhovden fő vezér a' fegyverfűzésnek tökéletessége lett menetele után Finnlandiának északi részét el hagyván elsőben Abóba ment, 's onnan Pétersburgba; Mínthogy az ő helyébe rendeltetett fő vezér Generál Knorring még Finnlandiába meg nem érkezett, oda leendő menetelég Herczeg Bagration viszi a' Fő vezér dolgait, és Abó városába telzi által a' maga fő hadi szállását. "

.. Egy Rigai magános tudósítás ízerént, Pétersburgból egy kurir küldetett Abóba olly parantsolattal, hogy az Orosz armada Svécia Országba nyomjon bé a' Bothniai tenger szoros kebelének vastag jéggel bé vont hátán. — Hová tovább mind hajlandóbbak az Oroszokhoz a' Finnlandiai lakosok, meg lehetőszen még lévén arról győzöttetve, hogy azon tartomány Svécia Orzágnak visza nem adattatik többé. A' múlt nyáron még testestől lelkestől Svécia Orzághoz ragaszkodtak, és azok a' közönséges hivatalban lévő személyek, a' kik a' hátrált Svéciai armadiát követték, a' városokba és faluhelységekbe, a' lakosoknak fegyverfogásra leendő felserkentetésekre titkon kémeket küldöttek. A' Svéciai uralkodó Fejedelemre nézve ugyan jó planum volt ez; de annak következése a' Finlandusokra nézve káros, mivel világosságra jövé a' dolog, minden vagyonaikat el vesztették, a' győzedelmeseket magok ellen fel ingerlették, és ha ezen tselékedeteket meg nem bánták, 's magoknak bótánatot nem kértek volna, sokkal veszedelmesebb következése lett volna e' dolognak. — Hogyha e' két Hatalomság

egymással meg nem békéll, a' Svéciai armádiát Gr. Fersen fogja commandirozni, a' ki nagy kedves-ségben és tekintetben van a' Királynál. — Uplandiának bátorságba leendő tétele és védelmezése végett minden szükséges intézeteket meg tétet a' Fő Kormányfők, a' tartománybéli katonaság fegyverbe öltözött, és a' tenger partjain telepédtet le. Maga a' Király is meg szemlélte, és illendő védelmező állapotba helyeztette azokat. — Ezek azok, a' miket az északi Európának jelenvaló állapotjáról írhatunk.

J o b b i t á s.

Az ezen folyó 1809 ik éftendőben, Jan. 17-ik napján költ Magy. Kurir. 5-ik darabjának 78-ik 's több következő lapjain, azon Magyar és Erdély Országi arany 's ezüst pénzekről írt meg betűlhetetlen munkát, mellyeket Nagy méltóságú Sárvári és Felső Vidéki Gróf Szecsényi Ferencz Arany Gyapjas Vitéz, Eö Cs. K. Felségenek titkos Status Tanácsosa Eö Excellenciaja maga válogatott nyomtatott és írott könyvekből álló Bibliotekájával együtt a' Nemes Magy. Nemzetnek, néhány éftendőkkel ennekelötte ajándékozni méltóztatott, másoknak relatiójok után, ugyan ezen Biblioteka Fő Gondviselőjének, 's nagy tudományú Hazánkfiának Nemes Miller Jakób Ferdinánd Ur szorgalmatosságának tulajdonítottuk. Ez a' tudós Hazafi idegen tollakkal magát ékesíteni nem akárván, a' múlt Januar. 22-ik napján következő tudósítást intézett hozzánk a' Magy. Kurirba leendő bé iktatás végett:

„Nem kevés megilletődéssel olvastam a' Magyar Kurirnak, folyó 1809 éftendőről, 5-ik

szám alatt, 78-ik lapján ezen ditsiretet, mellyel meg tiszteltettem, mint Instituti numismatici Szecseniani Catalogusának szerzője. Noha ez a vélekedés, és rólam való itélet igen keztetető legyen: mindazonáltal köteleltségemnek tartottam nyilván meg valianl. hogy ez a ditsiret engemet tellyesféggel nem illet, mert nem hogy részesültem volna annak a remek munkának ki dolgozásában, de még nem is láttam azon drága pénz gyűjteményt. Távol legyen töllem érdemes Hazánkfiát ditsőítésétől meg fűszteni, idegen tollakkal magamat fel ékesíteni, és más igyekezetét magamnak tulajdonítani. — Azért kinek kinek tudtára adnom kell, hogy ama halhatatlan Gróf Szecseny Ferencz Ő Excellentiája, valamint a nyomtatványok laistromának rendbe fzedését Tek. és Tudós Tibolth Mihály, Tek. Nemes Vass, Sopron, és Somogy Tábla Biró úrra bizni méltoztatott, úgy ezintén a Magyar Pénzeknek le irására Fő Tisztelendő Apát Urat, és a Pesti Kir. Fő Oskolánál lévő könyves Háznak érdemes Fő Tárnokát, Tudós Schönviszner István Urat kérte vólt, a ki maga nevét az előljáró Beszéd előtt kitévén, a munkáját hafznos jegyzésekkel megbövitette, azon kívül a tudos Világban esméretes arról a jeles könyvéről is, mellyet egynéhány esztendőök előtt de Re Numaria Hungariae irtt vala. Ez a hires férfi tehát magát arra a ditsiretre érdemesfés tette, a melly reám hibafsan háritódott. — Méltoztatott ugyan Ő Excellentiája én bennem is nem tsekély bizodalmat helyheztetni, midön engemet a földabroszok, képek, nemesi tzimerek, nem különben

a' kézi irások laistrominak készítésével meg tisztelt volna. De előbb a' nyomtatott könyveknek harmadik foltja, avagy supplementuma a' napfényt látni fogja. — Azonban nagy köszönettel vezem a' tudós Községnek meg elégedését, a' minapi első Ferdinánd, és második Makszimilián Császárok Epistoláik kiadásomtól. Ha az időnek mostohasága, egefségem, erfényem, és súlyos foglalatosságai megengedik, el nem múlatom a' Hazámnak ama híres Cardinalis Pázmány Péter levelezésével kedveskedni. — Irtam Pesten, Bóldog Afz. fzony Havának 22-ik napján, 1809.

* * *

A' múlt posta napon költ 13-ik Kurirban egy hibát ejtett annak szedője, melly ebből állott, hogy az első tikkelyt, mellyet 10-ik Februariusban irtam, de ~~egészlen bizonyos~~ nem lévén a' dologban, a' 10-ik Februariusi Magy. Kurirba ~~bé~~ nem iktattam. — A' következett napon költ Bécsi Udvari Diariumban azon tikkely, de másféle képen elő adattatván, én is meg változtattam úgy a' mint a' Kurirnak 186-ik lapján vagyon, az elsőbet pedig hogy a' szedő ki hagyja meg parantsoltam. — De ő a' Febr. 14-ik napján költ Kurirba, a' Farsang utolsó napja lévén, feledékénységből azt is bé tette, melly hibát tsak akkor vettem észre, midőn az újságoknak fele már ki volt nyomtatva. Ez a' hiba nem olly tetemes, hogy abba valaki meg ütközzön, mind a' kettő egy értelmű, és az első lapon lévöben van ollyan, a' mi az utólsobban nem találatik.

D. D. S.